

การนำเสนอแนวทางการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะ ด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต*

รัฐพล พรหมสะอาด¹

สุรัชย์ มีชาญ² อรุณา เจริญสุข³

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแนวทางการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษา ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต วิจัยดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากนั้นวิเคราะห์/สังเคราะห์ข้อมูล เพื่อออกแบบแนวทางการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ อาจารย์และเจ้าหน้าที่สังกัดคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต จำนวน 3 คน 2) ครูพี่เลี้ยงสังกัดสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน จำนวน 10 คน 3) อาจารย์นิเทศก์ สังกัดคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต จำนวน 10 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 5 คณะครุศาสตร์ จำนวน 458 คน และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 คน เครื่องมือสำหรับการวิจัย ได้แก่ แนวทางการสนทนากลุ่ม แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความต้องการจำเป็นต่อการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และแบบประเมินความเหมาะสมผลและความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำไปใช้

ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการจำเป็น พบว่า ประเด็นที่นักศึกษาต้องการได้รับคำปรึกษาแนะนำมากที่สุด คือ การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.67, SD=.59$) 2. แนวทางการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มี 4 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการ/เตรียมความพร้อม (Preparation Phase = P) ขั้นตอนที่ 2 การวางแผนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Planning Phase = P) ขั้นตอนที่ 3 ดำเนินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและให้ข้อมูลย้อนกลับ (Mentoring & Reflecting Phase = M & R) และขั้นตอนที่ 4 ประเมินผลสมรรถนะ (Efficiency Evaluation Phase = E) และ 3. ผลการประเมินความเหมาะสมผลและความเป็นไปได้ของแนวทางฯ พบว่า ในภาพรวมผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า แนวทางที่เสนอมีความเหมาะสมผลและมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X}=4.60, SD=.56$)

คำสำคัญ: สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

* ปรียัญญานิพนธ์หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์ (แขนงวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2561

¹ นิสิตหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์ (แขนงวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, E-mail: rattha1973@yahoo.com

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำภาควิชาวัดผลและวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำภาควิชาวัดผลและวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

A Proposal on Effectiveness in Efficiency in Counseling for Teaching Internship Students Faculty of Education Phuket Rajabhat University *

*Ratthapol Phromsa-ard*¹

*Surachai Meechan*² *Orn-uma Charoensuk*³

Abstract

This research aims to develop the mentoring approach in order to enhance students teaching experience proficiency at the Faculty of Education, Phuket Rajabhat University. The research employed qualitative and quantitative methods and then analyzed to design the proper counseling ways for students. Group discussion together with questionnaires on current counseling needs, and evaluation forms on efficiency and its implications possibility evaluation were used as instruments. The subjects were 3 lecturers and staffs from the faculty, 10 teaching assistants from basic education institutions, 10 teaching practice supervisors, 551 senior students and 10 educational experts.

The research findings revealed that the most significant factor which students concerned was lesson plan preparation with ($\bar{X} = 4.67, SD. = .59$). The second was the counseling and developing teaching practice efficiency, which comprises of 4 phrases; Phrase 1: Preparation Phrase (P), Phrase 2: Planning Phrase (P), Phrase 3: Mentoring and Reflecting Phrase (M & R) and Phrase 4: Efficiency Evaluation Phrase (E). Overall, educational experts pointed out that the proposed approach showed significant of the efficiency evaluation and possibility implication as the most suitable way to apply to improve students mentoring with ($\bar{X} = 4.60, SD. = .56$)

Keywords: learning management competency, teaching practice, mentoring approach

* Research Article from Doctoral Dissertation, Major Research and Development on Human Potentials, Educational Research and Statistics, Faculty of Education, Srinakharinwirot University, 2018

¹ Student in Ph.D., Major Research and Development on Human Potentials, Educational Research and Statistics, Faculty of Education, Srinakharinwirot University, E-mail: rattha1973@yahoo.com

² Assistant Professor in Department of Educational Evaluation and Research, Faculty of Education, Srinakharinwirot University

³ Assistant Professor in Department of Educational Evaluation and Research, Faculty of Education, Srinakharinwirot University

ความสำคัญของปัญหาการวิจัย

กระบวนการผลิตบัณฑิตทางด้านการศึกษาในประเทศไทยนั้น มีองค์กรวิชาชีพคือ ครูสภาทำหน้าที่ในการกำกับ ดูแล กำหนดมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพครู โดยได้ประกาศมาตรฐานการประกอบวิชาชีพครูที่กำหนดให้ผู้ที่จะศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีทางการศึกษาต้องผ่านการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปีและผ่านเกณฑ์การประเมินปฏิบัติการสอนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ตามประกาศข้อบังคับครูสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. 2556 (2556, น.67-68) ที่ว่า ให้ผู้ที่ประกอบวิชาชีพครูต้องมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการศึกษาหรือเทียบเท่าหรือมีคุณวุฒิอื่นที่ครูสภารับรองโดยมีมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ สำหรับประเด็นมาตรฐานความรู้ โดยเฉพาะสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้เป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งในการบริหารการสอน ซึ่งครูสภาได้กำหนดไว้เป็น 1 ใน 11 มาตรฐาน ที่ผู้ประกอบวิชาชีพครูจำเป็นต้องมี ซึ่งจากการวิจัยของ Henry (Henry, 1993 อ้างอิงใน วทัญญู ขลิบเงิน, 2556, น. 8) พบว่าปัญหาของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเกิดจากปัญหาส่วนตัวของนักศึกษาเองมากที่สุด ขณะที่อาจารย์ที่เลี้ยงหรืออาจารย์นิเทศก์ฝ่ายโรงเรียนมองว่าปัญหาสำคัญคือ ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน นอกจากนี้ อาจารย์นิเทศก์ฝ่ายโรงเรียนและนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูค่อนข้างจะเห็นด้วยกับปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านการเตรียมการสอน ปัญหาการสอน ปัญหาการปฏิบัติงานในหน้าที่ครูหรือปัญหาการปรับตัวเข้ากับนักเรียนและครูที่เลี้ยง เป็นต้น สำหรับในรายงานของ Association for Student Teaching ได้เสนอว่าปัญหาที่นักศึกษาพบมากที่สุดขณะฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คือ การจัดการเรียนรู้ การบริหารจัดการชั้นเรียน การขาดความเข้าใจที่ชัดเจนต่อปรัชญาและเป้าหมายของการศึกษากับปรัชญาและเป้าหมายของโรงเรียน

สำหรับมาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพ ครูสภาได้กำหนดให้นักศึกษาต้องผ่านการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาตามหลักสูตรปริญญาทางการศึกษาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี และผ่านเกณฑ์การประเมินปฏิบัติการสอนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการครูสภากำหนด อย่างไรก็ตาม การปฏิบัติงานของนักศึกษาขณะออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูถือว่าเป็นการเตรียมตัวสู่อาชีพครู แต่ในทางปฏิบัตินักศึกษาเองยังมีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้น้อย ต้องการได้รับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเต็มรูปแบบเพื่อเป็นการปฏิบัติหน้าที่อย่างครบถ้วน ทั้งงานสอนและงานต่างๆ ที่ได้รับมอบหมายจากทางสถานศึกษา โดยการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ครูที่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศก์ต้องประสานสัมพันธ์กัน ด้วยการกำกับ ดูแล และส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้กระบวนการความเป็นครูอย่างสมบูรณ์ มีการสร้างความเข้าใจในระบบของอาชีพและหน้าที่ครูที่ดีเพื่อเตรียมตัวให้นักศึกษาออกสู่การทำงานบริการวิชาชีพครูในสังคมที่รองรับการตอบสนองการเป็นแบบอย่างที่ดีของผลผลิตจาก

สถาบันอุดมศึกษา รวมทั้ง ต้องคอยชี้แนะ แนะนำ ติดตามช่วยเหลือให้นักศึกษาสายครู สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และติดตามช่วยเหลือความก้าวหน้าในงานที่ได้รับมอบหมายที่ปฏิบัติการอยู่ ดังนั้นการผลิตครูหรือการพัฒนาครูใหม่ด้วยการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำโดยครูพี่เลี้ยงและอาจารย์ในเทศก์ที่มีความรู้และประสบการณ์ด้วยวิธีการที่เป็นระบบที่เน้นความร่วมมือกันมากขึ้นจึงน่าจะช่วยส่งเสริมความสามารถเชิงทักษะในการจัดการเรียนรู้ (กนิษฐา เชาว์วัฒนกุล, 2553, น.11) สอดคล้องกับ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2558 : (ฎ)) ที่ได้เสนอแนะระบบการพัฒนาครูใหม่ว่า ควรมีระบบการพัฒนาครูที่เริ่มเข้าสู่วิชาชีพครู(ครูใหม่) โดยมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ครูพี่เลี้ยงและครูใหม่อย่างชัดเจน ครูพี่เลี้ยงจะช่วยเหลือครูใหม่ในการปรับตัวให้เข้ากับกระบวนการเรียนการสอนจริงและการเรียนรู้ภายในโรงเรียน ครูใหม่และครูพี่เลี้ยงจะสังเกตการสอนซึ่งกันและกัน มีการวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อยของครูใหม่เพื่อให้คำแนะนำและปรับปรุง ครูใหม่จะได้เรียนรู้แบบอย่างที่ดี ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นควรให้มีการพัฒนาแนวทางการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ให้แก่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ทั้งนี้เพื่อให้คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ในฐานะสถาบันการผลิตครูได้แสดงถึงความรับผิดชอบในการพัฒนานักศึกษา เพื่อเป็นการประกันคุณภาพว่าเมื่อนักศึกษาสำเร็จการศึกษาจะมีสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ ในการประกอบวิชาชีพครูต่อไปได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาแนวทางการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้มุ่งพัฒนาแนวทางการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ผู้วิจัยศึกษาแนวคิดต่างๆ ประกอบด้วย

1. สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากแหล่งต่างๆ ประกอบด้วย ขอบเขตเนื้อหาการจัดการเรียนรู้ของสำนักมาตรฐานวิชาชีพของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2558), คุณลักษณะครูยุคใหม่ที่สะท้อนมาจากหลักการ (Principle) 10 ประการ ของสำนักกรรมการคุรุสภา (2555), มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์(หลักสูตรห้าปี) ของคุรุสภา (ราชกิจจานุเบกษา, 2554), สมรรถนะของครูและบุคลากรการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553), มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรีหลักสูตรครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ (มคอ.1)

ของ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2552), สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของ School of Education The College of William & Mary (2014), University of New Mexico College of Education (2010), Forum Education Ministers' Meeting (2010) และ The National Institute of Education (NIE) (2009)

2. รูปแบบและการพัฒนารูปแบบตามแนวคิด แบบจำลองการออกแบบการสอน The ADDIE Model (Kruse. 2007, p.1) และแบบจำลองการออกแบบระบบการสอนของดิกค์ แครีย์ และแครีย์ (Dick, Carey and Carey. 2005, pp. 6-8)

3. การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิต/นักศึกษาของสถาบันการผลิตครู ตามมาตรฐานความรู้และประสบการณ์ นำมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพครูประกอบด้วยมาตรฐานความรู้และมาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพของคุรุสภามาใช้ (ราชกิจจานุเบกษา. 2556)

4. การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ประยุกต์ขั้นตอนของการให้คำปรึกษาแนะนำของสถาบันการให้คำปรึกษาการศึกษานานาชาติ Queensland Government (2014, pp.4-5)

5. ชุมชนแห่งการเรียนรู้ ได้ดัดแปลงแนวคิดจาก Luis Martinez (อ้างอิงใน Hord, Roussin & Sommer, 2010)

6. การจัดทำแผนพัฒนานุเคราะห์รายบุคคล นำแนวคิดการจัดทำแผนพัฒนานุเคราะห์รายบุคคล (IDP) ของ อาจารย์ ภู่วิทยพันธุ์ (2552, น.38-41)

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยเรื่องนี้เป็นงานวิจัยและพัฒนา ซึ่งมีรายละเอียดวิธีดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่อไปนี้

ผู้ให้ข้อมูล

1. ผู้ให้ข้อมูลในการสนทนากลุ่ม

1.1 อาจารย์ จำนวน 2 คน และเจ้าหน้าที่ จำนวน 1 คน ที่ทำหน้าที่ดูแลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษา สังกัดคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

1.2 ครูพี่เลี้ยงที่ปฏิบัติงานสอนสังกัดสถานศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งระดับประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษา มีประสบการณ์ในการเป็นครูพี่เลี้ยงมาไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 10 คน

1.3 อาจารย์นิเทศก์ สังกัดคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต มีประสบการณ์ในการเป็นอาจารย์นิเทศก์มาไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 10 คน

2. ผู้ให้ข้อมูลในการสำรวจ

นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่ออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 551 คน

3. ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบรูปแบบ

ผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบความสมเหตุสมผลและความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ของแนวทางการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ จำนวน 10 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ คือ แนวทางการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

2. ตัวแปรตาม คือ สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสนทนากลุ่มเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความต้องการจำเป็นในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ มีประเด็นการสนทนากลุ่ม ดังนี้

1.1 บทบาทการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูพี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศก์

1.2 กระบวนการให้คำปรึกษาแนะนำของครูพี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศก์

1.3 ปัจจัยหรือเทคนิคหรือวิธีการที่นำไปสู่ความสำเร็จในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำระหว่างนักศึกษากับครูพี่เลี้ยงและนักศึกษากับอาจารย์นิเทศก์

1.4 ปัญหาหรืออุปสรรคในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูพี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศก์

1.5 ความต้องการจำเป็นของครูพี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศก์ต่อการให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

2. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา สอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อสภาพปัจจุบันและความต้องการจำเป็นต่อการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูพี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศก์ จำนวนเป็น 3 ตอน ได้แก่

2.1 ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเช่น เพศ กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จำนวนครั้งที่ครูพี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศก์เข้าสังเกตการสอนหรือนิเทศ

2.2 ตอนที่ 2 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นการตอบสนองรายการคู่ (Dual Response) สอบถามการปฏิบัติหรือความสามารถของนักศึกษาในระหว่างการศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 4 ด้าน ได้แก่ 1. การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 ข้อ 2. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 ข้อ 3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 4 ข้อ และ 4. การวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ จำนวน 3 ข้อ

2.3 ตอนที่ 3 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นการตอบสนองรายการคู่ (Dual Response) สอบถามความต้องการที่จะได้รับการให้คำปรึกษาจากครูพี่เลี้ยง จำนวน 15 ข้อ และจากอาจารย์นิเทศก์ จำนวน 10 ข้อ

3. นำแนวคำถามและแบบสอบถามส่งให้ผู้เชี่ยวชาญที่ดูแลงานฝ่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จำนวน 7 ท่าน และอาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแนวคำถาม และแบบสอบถาม โดยมีค่าดัชนี IOC ตั้งแต่ 0.70 – 1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัย นี้แบ่งขั้นตอนในการดำเนินการออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

การวิจัยระยะที่ 1 การศึกษาเอกสารและบริบทสภาพปัจจุบันและความต้องการจำเป็นต่อการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูพี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศก์ แบ่งการดำเนินงานออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ

1. การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิต/นักศึกษา การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ และการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรรายบุคคล

2. การศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการจำเป็นต่อการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้โดยรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ดังนี้

2.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสนทนากลุ่ม โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1.1 ประสานกับอาจารย์และเจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่ดูแลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูครูพี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศก์ เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล

2.1.2 นำหนังสือจากบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พร้อมทั้งประเด็นคำถามในการสนทนากลุ่ม ส่งให้กับทางผู้ให้ข้อมูล

2.1.3 ดำเนินการสนทนากลุ่ม ระหว่างวันที่ 16-18 สิงหาคม 2560

2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม มีรายละเอียดดังนี้

2.2.1 ประสานกับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่ออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลวิจัย

2.2.2 ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองระหว่างที่นักศึกษากลับมาสัมมนาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม 2560

2.2.3 ได้รับแบบสอบถามกลับคืนจากนักศึกษาชั้นปีที่ 5 จำนวน 458 คน คิดเป็นร้อยละ 83.12

การวิจัยระยะที่ 2 การพัฒนาแนวทางการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ แบ่งการดำเนินงานออกเป็น 3 ขั้นตอน

1. การสังเคราะห์ร่างรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ ซึ่งได้จากการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและความต้องการจำเป็น และการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี

และประยุกต์แนวคิดแบบจำลองการออกแบบการสอน The ADDIE Model (Kruse. 2007, p.1) และแบบจำลองการออกแบบระบบการสอนของดิกค์ แครย์ และแครย์ (Dick, Carey and Carey. 2005, pp.6-8)

2. ดำเนินการร่างรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

3. นำร่างรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและคู่มือไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสมเหตุสมผลและความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ จำนวน 10 คน

4. ปรับปรุงรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ โดยนำข้อมูลในข้อ 3. มาพิจารณาทบทวนเพื่อปรับปรุงรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำให้สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการประเมินความต้องการจำเป็นของนักศึกษาต่อสภาพปัจจุบันและความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้

1.1 ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นพบว่า โดยภาพรวมของสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเท่ากับ $PNI = .11$

1.2 ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นพบว่า โดยภาพรวมของสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ด้านการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการจัดการเรียนรู้ มีค่าเท่ากับ $PNI = .12$

1.3 ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นพบว่า โดยภาพรวมของสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเท่ากับ $PNI = .11$

1.4 ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นพบว่า โดยภาพรวมของสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ด้านการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ มีค่าเท่ากับ $PNI = .11$

2. แนวทางการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มี 4 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการ/เตรียมความพร้อม (Preparing Phase = P) ขั้นตอนที่ 2 การวางแผนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Planning Phase = P) ขั้นตอนที่ 3 ดำเนินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและให้ข้อมูลย้อนกลับ (Mentoring & Reflect Phase = M & R) และขั้นตอนที่ 4 ประเมินผลสมรรถนะ (Evaluation Phase = E)

3. ผลการประเมินความสมเหตุสมผลและความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ของแนวทางการดูแลให้คำปรึกษา

ตารางที่ 1 สมเหตุสมผลและความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ของแนวทางการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ	ผู้เชี่ยวชาญ (N = 10)		การแปลความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการ/เตรียมความพร้อม (Preparing Phase = P)	4.80	.41	มากที่สุด
2. ขั้นตอนที่ 2 การวางแผนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Planning Phase = P)	4.35	.67	มาก
3. ขั้นตอนที่ 3 ดำเนินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentoring Phase = M)	4.70	.70	มากที่สุด
4. ขั้นตอนที่ 4 ประเมินผลและให้ข้อมูลย้อนกลับ (Evaluation & Reflect Phase = E & R)	4.60	.52	มากที่สุด
รวม	4.60	.56	มากที่สุด

ประเด็นที่ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะคือ

3.1 สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ในแต่ละองค์ประกอบอาจเกิดการประเมินทับซ้อนกันได้ เนื่องจากองค์ประกอบด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ และด้านการพัฒนาวัดกรรมเพื่อการจัดการเรียนรู้ มีตัวบ่งชี้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล ซึ่งจะซ้ำซ้อนกับองค์ประกอบด้านการวัดและประเมินผล

3.2 แนวทางที่พัฒนาขึ้นค่อนข้างมีกระบวนการที่เยิ่นเย้อไป อาจเกิดการสร้างภาระงานให้กับผู้นำไปใช้ ควรมีการลดขั้นตอนลงหรือปรับแบบฟอร์มต่างๆ ให้ดูง่ายต่อการทำความเข้าใจ

3.3 ในการให้นักศึกษาประเมินตนเอง เป็นสิ่งที่ดีแต่อาจเกิดอคติได้ จึงควรปรับสเกลใหม่ เป็นแบบตรวจสอบรายการ เพื่อให้นักศึกษาได้มีการตรวจสอบตนเองว่าได้ดำเนินการในเรื่องใดบ้าง

จากข้อเสนอแนะทั้งหมดเหล่านี้ ผู้วิจัยได้นำไปปรับปรุงแนวทางการให้คำปรึกษาแนะนำในส่วนของกลุ่มรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการประเมินสมรรถนะ และขั้นตอนของแนวทางการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำให้ชัดเจน และสมบูรณ์ขึ้นดังปรากฏรายละเอียดในข้อ 3

4. แนวทางการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentoring) มี 4 ขั้นตอน ซึ่งแต่ละขั้นตอนของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีรายละเอียดการดำเนินงานดังนี้

4.1 ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการ/เตรียมความพร้อม (Preparing Phase = P)

4.1.1 ผู้วิจัยประชุมชี้แจงแนวทางในการนิเทศการสอน แนวทางและวิธีการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้แก่ครูพี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

4.1.2 ครูพี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาร่วมกันกำหนดจุดมุ่งหมายของการให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้

4.2 ขั้นตอนที่ 2 การวางแผนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Planning Phase = P)

4.2.1 นักศึกษาประเมินสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ในเบื้องต้นของตนเองก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

4.2.2 นำผลการประเมินตนเองของนักศึกษามาเปรียบเทียบเกณฑ์สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้

4.2.3 ครูพี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์และนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู นำผลการประเมินตนเองของนักศึกษามาร่วมกันจัดทำแผนพัฒนารายบุคคล ดังนี้

1) ระบุประเด็นปัญหาที่พบหรือประเด็นที่ต้องพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษา

2) นำผลการประเมินตนเองของนักศึกษามาประกอบการพิจารณา

3) จัดลำดับความสำคัญประเด็นที่ต้องพัฒนานักศึกษา

4) จัดทำแผนพัฒนารายบุคคล

4.3 ขั้นตอนที่ 3 ดำเนินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและให้ข้อมูลย้อนกลับ (Mentoring & Reflect Phase = M & R)

4.3.1 ครูพี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศก์ดำเนินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตามแผนพัฒนารายบุคคล

4.3.2 ครูพี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศก์ บันทึกผลการติดตาม ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำแก่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักศึกษาเป็นระยะๆ

2.4 ขั้นตอนที่ 4 ประเมินผลสมรรถนะ (Evaluation Phase = E)

ครูพี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศก์ประเมินสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษา

ทั้งนี้ การดำเนินการดังกล่าวจะให้เป็นวงจร 2 รอบๆ ละ 2 เดือน โดยครูพี่เลี้ยง และอาจารย์นิเทศก์จะนำผลการประเมินในรอบที่ 1 มาดำเนินการต่อในรอบที่ 2 ตามขั้นตอนที่ 2-4

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัยในครั้งนี้ ประเด็นสำคัญที่ค้นพบในการศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ แนวทางการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากการสำรวจสภาพปัจจุบันและความต้องการจำเป็น นักศึกษามีความต้องการได้รับคำปรึกษาแนะนำในเรื่องการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้มากที่สุด สอดคล้องกับการสัมภาษณ์อาจารย์ที่ดูแลฝ่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ที่พบว่า นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูยังขาดทักษะในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

2. แนวทางในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

2.1 ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการ/เตรียมความพร้อม (Preparing Phase = P) ผู้วิจัยได้ออกแบบโดยให้มีการประชุมร่วมกันระหว่างฝ่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์กับครูพี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อชี้แจงแนวทางในการนิเทศการสอน รูปแบบและวิธีการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ร่วมกันกำหนดจุดมุ่งหมายของการให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดของการให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูได้รับทราบรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำก่อนเริ่มกระบวนการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กนิษฐา เชาว์วัฒนกุล (2553, น.11) ที่กล่าวถึงการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูว่า ผู้ที่เข้ามาเกี่ยวข้องในการพัฒนานักศึกษาครูตามรูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ได้แก่ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ครูพี่เลี้ยง และอาจารย์นิเทศก์ ซึ่งบุคคลกลุ่มนี้ต้องประสานสัมพันธ์กันด้วยการกำกับ ดูแลและส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้กระบวนการความเป็นครูอย่างสมบูรณ์ ตลอดจนสร้างความเข้าใจในระบบของอาชีพและหน้าที่ครูที่ดีเพื่อเตรียมตัวออกสู่การทำงานบริการวิชาชีพครูในสังคมที่รองรับการตอบสนองการเป็นแบบอย่างที่ดีของผลผลิตจากสถาบันอุดมศึกษา ทั้งนี้ผู้ทำหน้าที่ ครูพี่เลี้ยง และอาจารย์นิเทศ ต้องพัฒนาวิชาชีพครูให้มีความเข้มแข็ง ด้วยการชี้แนะ แนะนำ และติดตามช่วยเหลือให้นักศึกษาสาครสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 ขั้นตอนที่ 2 การวางแผนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Planning Phase = P), ขั้นตอนที่ 3 ดำเนินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและให้ข้อมูลย้อนกลับ (Mentoring & Reflect Phase = M & R) และขั้นตอนที่ 4 ประเมินผลสมรรถนะ (Evaluation Phase = E) สำหรับในขั้นตอน 2-4 นี้ ผู้วิจัยกำหนดให้นักศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมายได้ประเมินสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของตนเองในเบื้องต้น โดย

ลักษณะของการประเมินสมรรถนะจะประเมินทั้งในด้านความรู้และด้านทักษะ แล้วนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้เพื่อให้นักศึกษาได้ทราบถึงศักยภาพของตนเอง รวมทั้ง เพื่อให้ครูพี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศก์ได้นำผลการประเมินสมรรถนะไปใช้ในการวางแผนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำได้ ซึ่งรายละเอียดในขั้นตอนที่ 2-4 นี้ ผู้วิจัยได้ประยุกต์แนวคิดของชุมชนแห่งการเรียนรู้ (Professional Learning Community : PLC.) และแผนพัฒนารายบุคคล (Individual Development Plan : IDP) มาประยุกต์ใช้ตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.2.1 การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ เป็นการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ร่วมวิชาชีพ มีการแลกเปลี่ยนความคิด ความรู้เพื่อต่อยอดองค์ความรู้ที่ได้จากการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูแต่ละคน แล้วนำมาจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ ผ่านการอภิปรายสะท้อนคิดตามหลักวิชาการ และนำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง สิ่งที่ได้ตามมาก็คือครูมีความรู้ในเนื้อหาเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ และกระบวนการวัดประเมินผล ทำให้สามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (เมธาสีทิ ธัญรัตนศรีสกุล, 2560, น.214) บทบาทของครูในชุมชนแห่งการเรียนรู้จะเปลี่ยนไปจากเดิม เนื่องจากการร่วมมือกันเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพจะทำให้เกิดการถ่ายโอนประสบการณ์ ทักษะหรือความเชี่ยวชาญทางวิชาชีพจากครูที่มีประสบการณ์สูงกว่าไปยังครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่า ไม่ใช่แค่เพียงครูอาวุโสจะเป็นผู้ถ่ายทอดประสบการณ์เท่านั้น ครูที่มีอายุน้อยอาจเป็นผู้ถ่ายทอดนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ที่เป็นประโยชน์ได้เช่นกัน ซึ่งถือว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันอย่างยั่งยืน กระบวนการเช่นนี้ก็คือการสอนงานแบบพี่เลี้ยง (Coaching-Mentoring) (พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพียว ยินดีสุข, 2560)

2.2.2 การจัดทำแผนพัฒนารายบุคคลนั้นเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักศึกษابรรลุเป้าหมายในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยที่ครูพี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศก์ต้องร่วมกันกำหนดความต้องการจำเป็นในการพัฒนาจุดอ่อน(Weakness) และเสริมจุดแข็ง(Strength) เพื่อจัดทำเป็นแผนพัฒนารายบุคคล (อภิธีร์ ทรงบัณฑิตย์, 2555) ทั้งนี้ ในส่วนของขั้นตอนการจัดทำแผนพัฒนารายบุคคล (Individual Development Plan : IDP) จะเป็นแผนพัฒนาความสามารถในการทำงานจาก “จุดที่เป็นอยู่” ไปสู่ “จุดที่ต้องการ” โดยพัฒนาขีดความสามารถของตนเองให้มีความรู้ ความสามารถและทักษะที่พึงประสงค์ ซึ่งมีขั้นตอนในการจัดทำแผนพัฒนารายบุคคลดังนี้ (สถาบันพัฒนาข้าราชการฝ่ายอัยการ, 2555, น.17 – 25; อภิธีร์ ทรงบัณฑิตย์, 2555, น.7 – 10 และ สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร, 2555, น.5)

- 1) ขั้นตอนการกำหนดสมรรถนะ (Competency Specification)
- 2) ขั้นตอนการประเมินตนเอง (Conduction Self - Assessment)
- 3) ขั้นตอนจัดทำแผนพัฒนาตนเอง (Written IDP)
- 4) ขั้นตอนการพัฒนาตนเองตามแผน (IDP Implementation)
- 5) ขั้นตอนติดตามผลและทบทวนแผน (Follow- up)

2.3 สำหรับแนวคิดในการพัฒนานักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโดยวางระบบให้มีการพัฒนา 2 วงรอบ ซึ่งการดำเนินงานในวงรอบที่ 2 จะนำผลคะแนนการประเมินสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษามาปรับปรุงการทำงานของนักศึกษานั้น ผู้วิจัยประยุกต์แนวคิดวงจร PDCA หรือ Deming Cycle มาใช้เพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับการปรับปรุงกระบวนการทำงาน ซึ่งโครงสร้างของ PDCA ประกอบด้วย P:Plan คือการวางแผน, D:Do คือ การปฏิบัติตามแผน C:Check คือ การตรวจสอบ และ A:Act คือ การปรับปรุงการดำเนินการอย่างเหมาะสม หรือ การจัดทำมาตรฐานใหม่ ซึ่งถือว่าเป็นการยกระดับคุณภาพ ทุกครั้งที่การดำเนินการตามวงจร PDCA หมุนครบรอบก็จะเป็นแรงส่งสำหรับการดำเนินงานในรอบต่อไป และก่อให้เกิดการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ, 2558)

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการทำความเข้าใจกับนักศึกษา ครูพี่เลี้ยง และอาจารย์นิเทศก์ก่อนนำรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักศึกษาในบางสาขาวิชา เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นจุดอ่อนมาปรับปรุงระบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ
2. ควรมีรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำไปทดลองใช้เพื่อส่งเสริมสมรรถนะด้านอื่น ๆ ตามมาตรฐานวิชาชีพของคุรุสภา

เอกสารอ้างอิง

- กนิษฐา เขาวัดนกุล. (2553). *การพัฒนารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสอน และการทำวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาการสอนคณิตศาสตร์. ปรังญาคุษฎีบัณฑิต (สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน).* มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. 2556. (2556, 19 กันยายน). *ราชกิจจานุเบกษา*, เล่มที่ 130, ตอนที่ 130ง, น. 67-68.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพียว ยินดีสุข. (2560). *ทักษะ 7C ของครู 4.0*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- เพ็ญพิศุทธิ์ ใจสนิท. (2560). การจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อออนไลน์เพื่อพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการดำเนินชีวิตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษาครู. *วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์*. 12(36), 13-26.
- เมธาสิทธิ ธัญรัตนศรีสกุล. (2560). ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ: แนวทางปฏิบัติสำหรับครู The professional learning community: Practices guide lines for teachers. *ว.มทรส. (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*. 2(2), 214 – 228.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2554). *มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขา ศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรห้าปี)*. เล่ม 128 ตอนพิเศษ 62ง หน้า 1.
- วพัญญ ขลิบเงิน. (2556). การพัฒนาแบบจำลองการดูแลให้คำปรึกษาผสมผสานเทคโนโลยีสื่อสังคม เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะความเป็นครูสำหรับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู. *ปรัชญา ดุษฎีบัณฑิต (สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน)*. มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- สถาบันพัฒนาข้าราชการฝ่ายอัยการ. (2555). *คู่มือการจัดทำแผนพัฒนาข้าราชการอัยการรายบุคคล Individual Development Plan: IDP Handbook*. กรุงเทพฯ : สำนักงานอัยการสูงสุด.
- สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ. (2560). *PDCA หัวใจสำคัญของการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง*. สืบค้นเมื่อ 30 พฤศจิกายน 2560, จาก <http://www.ftpi.or.th/2015/2125>.
- สุชีรา มะหิเมือง. (2560). การพัฒนาองค์ประกอบของความสามารถทางการสะท้อนคิดของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. 12(35), 17-32.
- สำนักกรรมธิการ 3. (2555). *เอกสารประกอบการพิจารณา เรื่อง ครูพันธุ์ใหม่ คณะกรรมการ การศึกษาสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 24. วันพุธที่ 21 มีนาคม 2555 ณ ห้องประชุม คณะกรรมการ หมายเลข 3601 ชั้น 6 อาคารรัฐสภา 3, 2555*.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *คู่มือการประเมินสมรรถนะครู สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552). *กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และแนวทางการปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ (2558). *รายงานสถานภาพการผลิตและพัฒนา ครูในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: บริษัท พรักหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สำนักมาตรฐานวิชาชีพ, สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2558). *หลักสูตรฝึกอบรม (หลักสูตรกลาง) มาตรฐานความรู้วิชาชีพครูของคุรุสภา 9 มาตรฐาน ปีการศึกษา 2558*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.

- สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร. (2555). *คู่มือแผนพัฒนาสมรรถนะตามสายวิชาชีพของสำนักอนามัย*.
กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- อภิธีร์ ทรงบัณฑิตย์. (2555). การจัดทำแผนพัฒนาบุคลากร (Individual Development Plan, IDP) เพื่อ
การบริหารโรงเรียนและสถาบันการศึกษาให้ประสบผลสำเร็จ. *วารสารบริหารการศึกษา*
มศว. ฉบับที่ 16 มกราคม – มิถุนายน 2555.
- อพนันต์ พูลพุทธา. (2561). รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน
ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. *วารสารวิชาการ*
และวิจัยสังคมศาสตร์. 13(37), 61-74.
- อาภรณ์ ภูวิทย์พันธุ์. (2552). การจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรรายบุคคล *Individual Development Plan :
IDP*. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดีการพิมพ์.
- Dick, Walter, Lou Carey, and James O. Carey. (2005). *The Systematic Design of Instruction*. 6th ed.
Boston: Pearson.
- Forum Education Ministers' Meeting. (2010). Pacific Islands Forum Secretariat, Forum Education
Ministers' Meeting Crown Plaza Hotel, Port Moresby, Papua New Guinea 13 – 14 October
2010 Session Four Improving *Teacher Competency and Teaching Effectiveness in the
Pacific*.
- Hord, S. M., Roussin, J. L., & Sommer, W. A. (2009). *Building professional learning communities:
Inspiration, challenge, surprise and meaning*. Thousand Oaks, CA: Corwin Press.
- Kruse, *Instruction to Instructional Design and the ADDIE Model* [Online]. Accessed 19 June 2007,
Available from http://www.e-learningguru.com/articles/art1_1.htm.
- Queensland Government. (2014). *Mentoring Beginning Teachers program, Mentor handbook Every
student succeeding State Schools Strategy 2014–2018 Mentoring Beginning Teachers
program Mentor handbook*. Queensland: Australia.
- School of Education The College of William & Mary. (2014). *Handbook for Practica & Student
Teaching Experiences*. Williamsburg: U.S.A.
- The National Institute of Education (NIE). (2009). *A Teacher Education Model for the 21st Century*.
Singapore : The National Institute of Education (NIE).

University of New Mexico College of Education. (2010). *New Mexico Teacher Competencies for Licensure*. Retrieved September 25, 2017. From <http://teachnm.org/experienced-teacher/nm-teacher-competencies.html?ai=1>
